

Î N C H E I E R E

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Finanțelor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Sandei Diviricean împotriva lui Vladimir Filat, Vasile Filat și a Mariei Filat, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor cu privire la constatarea nulității actului juridic, recunoașterea bunurilor ca proprietate comună în devălmășie a foștilor soți și partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a foștilor soți,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Finanțelor, a fost admis apelul declarat de către reprezentantul Sandei Diviricean, avocatul Iulian Iorga, a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 martie 2017 în partea respingerii acțiunii și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, iar în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La data de 25 mai 2016, Sanda Diviricean a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Filat cu privire la constatarea nulității contractului de donație, recunoașterea bunurilor ca proprietate comună în devălmășie a foștilor soți și partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a foștilor soți.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 11 ianuarie 1992, a înregistrat căsătoria cu pârâtul, Vladimir Filat, având până la căsătorie numele de familie „Roșca”, iar după căsătorie - „Filat”, însă actualmente, după încheierea unei noi căsătorii, are numele de familie „Diviricean”.

Menționează că, la data de 23 iulie 2012, căsătoria cu pârâtul a fost desfăcută, din căsătorie având doi copii, fiul XXXX, născut la xxxx și fiica YYYY, născută la data de yyyy, care au rămas în grija sa.

Susține că, pe parcursul vieții în comun, ea împreună cu pârâtul au dobândit mai multe bunuri, acestea fiind supuse regimului proprietății în devălmășie, lipsind vreun contract matrimonial, ce ar modifica acest regim.

Afirmă că, printre bunurile dobândite în timpul căsătoriei de către ei a fost și

casa de locuit din xxxx, înregistrată în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral xxxx, terenul cu nr. cadastral xxxx, pe care este amplasată casa de locuit și celelalte construcții accesorii, construcția cu nr. cadastral xxxx - construcție accesorie și construcția cu nr. cadastral xxxx - construcție accesorie.

Relevă că, a avut cu pârâtul, Vladimir Filat o înțelegere în privința casei de locuit și construcțiilor accesorii, conform căreia acestea urmau a-i fi transmise în întregime, deoarece după desfacerea căsătoriei, copiii minori au rămas în grija sa.

Mai relevă că, formalizarea transmiterii bunurilor în litigiu urma a fi realizată oricând la solicitarea sa, ea preferând să le înscrie direct pe numele copiilor după împlinirea majoratului.

Invocă că, conform înscrierii din Registrul bunurilor imobile, bunurile enunțate sunt dobândite de către pârâtul, Vladimir Filat de la părinții săi, Vasile și Maria Filat în temeiul contractului de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006, iar ultimii le-a dobândit în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 3968 din 12 august 2000, a contractului de vânzare-cumpărare nr. 4430 din 27 octombrie 2000, a contractului de donație nr. 2641 din 01 iunie 2001, a deciziei din 22 iunie 2001 și a procesului-verbal de recepție nr. 938-i din 24 octombrie 2001.

Declară că, bunurile enunțate au fost cumpărate de către ea și pârât în anul 2000, sub formă de construcții nefinalizate, din mijloacele lor comune, cât și din mijloacele obținute de la părinții săi.

Menționează că, în anii 2000 – 2001, aceste construcții au fost finalizate și amenajate, iar la data de 24 octombrie 2001, a avut loc recepția finală.

Susține că, pârâtul, fără știrea și fără voia sa, a înregistrat bunurile imobile din xxxx pe numele tatălui său, Vasile Filat, iar ulterior, ultimul le-a donat pârâtului.

Consideră că, atât contractul de vânzare-cumpărare nr. 3968 din 12 august 2000 și contractul de vânzare-cumpărare nr. 4430 din 27 octombrie 2000, cât și contractul de donație nr. 2641 din 01 iunie 2001 sunt contracte simulate, fiind încheiate cu intenția de a ascunde contractul de vânzare-cumpărare.

De asemenea, consideră că, este simulat și contractul de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006, încheiat între pârât și părinții acestuia.

Solicită constatarea nulității absolute a contractului de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006, a contractului de vânzare-cumpărare nr. 3968 din 12 august 2000, a contractului de vânzare-cumpărare nr. 4430 din 27 octombrie 2000 și a contractului de donație nr. 2641 din 01 iunie 2001; scoaterea de sub sechestru a bunurilor imobile din xxxx, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxx, sechestru din 20 octombrie 2015 aplicat prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din cadrul Procuraturii Anticorupție, autorizat prin încheierea nr. 11-3890/15 din 20 octombrie 2015; recunoașterea bunurilor imobile din xxxx, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxx ca proprietate comună în devălmășie a sa și a lui Vladimir Filat; partajarea acestor bunuri prin transmiterea lor în întregime către ea și încasarea de la pârât a tuturor cheltuielilor de judecată.

La data de 15 decembrie 2016, Sanda Diviricean a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând și recunoașterea a xxxx acțiuni în cadrul xxxx, care este persoană juridică din România, ca proprietate comună în devălmășie a sa

și a lui Vladimir Filat; împărțirea acestora prin transmiterea către Sanda Diviricean în proprietate personală și exclusivă a numărului total de xxxx acțiuni în cadrul xxxx, iar pârâtului, Vladimir Filat transmiterea în proprietate personală și exclusivă a xxxx acțiuni, invocând că, numărul total de xxxx acțiuni în cadrul xxxx au fost dobândite de către foștii soți în perioada anilor 2001-2009, cu titlu oneros, fiind însemnate în Registrul acționarilor pe numele lui Vladimir Filat, ca cetățean al Republicii Moldova, fapt confirmat prin actul din 30 septembrie 2016, eliberat de către xxxx și pe numele Nadejdei Filat, ca cetățean al României, fapt confirmat prin certificatul din 30 septembrie 2016, eliberat de către xxxx, ulterior, fiind modificat numele în Sanda Diviricean, fapt dovedit prin confirmarea din 11 noiembrie 2016, eliberată de către xxxx.

Menționează că, în privința acestor bunuri, la data de 13 octombrie 2016, părțile au semnat contractul de tranzacție privind partajarea averii comune, prin care pârâtul, Vladimir Filat declară și recunoaște că numărul total de xxxx acțiuni în cadrul xxxx dobândite în comun cu ea în timpul căsătoriei, cu titlu oneros și din mijloacele lor comune, este proprietatea lor comună în devălmășie.

Susține că, în temeiul acestui contract, ei au decis încetarea proprietății comune în devălmășie asupra acțiunilor deținute în comun în număr de xxxx în cadrul xxxx prin atribuirea fiecăruia a câte $\frac{1}{2}$ parte, pârâtului revenindu-i în proprietate personală și exclusivă xxxx acțiuni, iar Nadejdei Filat revenindu-i în proprietate personală și exclusivă xxxx acțiuni.

Afirmă că, aceste fapte au fost invocate de către ea și în apelul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 iunie 2017, prin care a solicitat casarea acesteia în partea aplicării măsurii de siguranță sub formă de confiscare specială față de imobilul din xxxx, a cărui valoare a fost estimată la suma de 4 622 173 lei și față de cota socială în cadrul xxxx de xxxx, estimată la suma de 5 795 829,95 lei, precum și scoaterea bunurilor de sub sechestru.

Relevă că, la data de 11 noiembrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a admis apelul, dispunând ca litigiile în această parte să fie soluționate în ordinea procedurii civile, cu menținerea sechestrului pe bunurile menționate până la pronunțarea hotărârii instanței civile asupra litigiilor.

Ulterior, prin cererea de concretizare a pretențiilor din 22 februarie 2017, Sanda Diviricean a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006; constatarea actului avut în vedere prin contractul de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006 ca fiind transferul proprietății asupra bunurilor imobile, care constituie obiect al acestuia, din patrimoniul pârâților Vasile Filat și Maria Filat în patrimoniul pârâtului Vladimir Filat și al său, în proprietatea ambilor, în timpul căsătoriei; recunoașterea bunurilor imobile din xxxx, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxx ca proprietate comună în devălmășie a sa și a lui Vladimir Filat și partajarea acestora prin transmiterea în întregime reclamantei - determinarea a 1.0 cotă-parte (proprietate exclusivă) din bunurile imobile din xxxx, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxx; scoaterea de sub sechestru a bunurilor imobile din xxxx, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxx; recunoașterea numărului total

de xxxx acțiuni în cadrul xxxx, care este persoană juridică, ca proprietate comună în devălmășie a sa și a lui Vladimir Filat; împărțirea acestora prin transmiterea în proprietatea sa personală și exclusivă a numărului total de xxxx acțiuni în cadrul xxxx și în proprietatea lui Vladimir Filat personală și exclusivă a numărului total de xxxx acțiuni în cadrul xxxx și scoaterea de sub sechestru a numărului total de xxxx acțiuni în cadrul xxxx, ce-i aparțin.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 decembrie 2016 a fost atras în proces Ministerul Finanțelor în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 martie 2017 acțiunea a fost admisă parțial, a fost declarat nul contractul de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006, încheiat între Vladimir Filat, Vasile Filat și Maria Filat, a fost constatată proprietate comună în devălmășie a Sandei Diviricean și a lui Vladimir Filat – 1.0 cotă-parte din bunul imobil din xxxx, cu nr. cadastral xxxx (casă individuală de locuit), construcția cu nr. cadastral xxxx (casă de locuit), construcția accesorie cu nr. cadastral xxxx (garaj) și construcția accesorie cu nr. cadastral xxxx (garaj cu beci), au fost partajate bunurile proprietate comună în devălmășie a Sandei Diviricean și a lui Vladimir Filat și a fost atribuită Sandei Diviricean și lui Vladimir Filat în proprietate personală câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală pentru fiecare din bunul imobil situat în xxxx, cu nr. cadastral xxxx, construcție cu nr. cadastral xxxx, construcție accesorie cu nr. cadastral xxxx și construcție accesorie cu nr. cadastral xxxx, a fost constatată proprietate comună în devălmășie a Sandei Diviricean și a lui Vladimir Filat numărul total de xxxx acțiuni în cadrul xxxx cu sediul în România, au fost partajate bunurile proprietate comună în devălmășie a Sandei Diviricean și a lui Vladimir Filat și au fost atribuite în proprietate personală Sandei Diviricean xxxx acțiuni în cadrul xxxx, iar lui Vladimir Filat au fost atribuite în proprietate personală xxxx acțiuni în cadrul xxxx. A fost anulat sechestru aplicat asupra $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală, care aparține cu drept de proprietate Sandei Diviricean, din bunul imobil situat xxxx, cu nr. cadastral xxxx, construcție cu nr. cadastral xxxx, construcție accesorie cu nr. cadastral xxxx și construcție accesorie cu nr. cadastral xxxx, aplicat prin ordonanța ofițerului de urmărire penală, Procuratura Anticorupție, autorizat prin încheierea nr. 11-3890/15 din 20 octombrie 2015, precum și pe acțiunile xxxx în număr de xxxx acțiuni, care aparțin cu drept de proprietate Sandei Diviricean. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță, admitând pretenția cu privire la constatarea nulității contractului de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006, încheiat între Vladimir Filat, Vasile Filat și Maria Filat, a concluzionat că, Sanda Diviricean a prezentat suficiente probe, care confirmă că bunul imobil în litigiu a fost procurat de aceasta împreună cu Vladimir Filat în timpul căsătoriei din surse financiare proprii. Mai mult ca atât, Vasile Filat, Maria Filat și Vladimir Filat au recunoscut acțiunea, primul recunoscând acest fapt și în ședința de judecată.

Admitând parțial pretenția cu privire la recunoașterea bunurilor imobile din xxxx, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxx ca proprietate comună în devălmășie a Sandei Diviricean și a lui Vladimir Filat și partajarea

acestora, prima instanță a relevat că, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, bunurile imobile enunțate sunt proprietate comună în devălmășie a Sandei Diviricean și a lui Vladimir Filat, ultimii executând din mijloace comune investiții, care au sporit simțitor valoarea acestora.

De asemenea, prima instanță, admitând pretenția cu privire la recunoașterea numărului total de xxxx acțiuni în cadrul xxxx, care este persoană juridică, ca proprietate comună în devălmășie a Sandei Diviricean și a lui Vladimir Filat și împărțirea acestora, a reținut că, conform certificatelor din 30 septembrie 2016, eliberate de către xxxx, pe numele lui Vladimir Filat, cetățean al Republicii Moldova, sunt însemnate un număr de xxxx acțiuni în cadrul xxxx cu valoarea nominală de 1146349,80 lei (RON), dobândite în anul 2001 cu titlu oneros, iar pe numele Sandei Diviricean (anterior Nadejda Filat), cetățean al României, sunt însemnate un număr de xxxx acțiuni în cadrul companiei menționate cu valoarea nominală de 18 273,30 lei (RON), fiind dobândite în perioada anilor 2001-2009, în timpul căsătoriei ultimilor (f. d. 152, 153, vol. I).

Totodată, prima instanță a mai reținut că, părțile, Vladimir Filat și Sanda Diviricean (anterior Nadejda Filat), la data de 13 octombrie 2016, au încheiat contractul de tranzacție privind partajarea averii comune a foștilor soți, conform căruia acțiunile deținute în comun în număr total de xxxx în cadrul xxxx și dobândite în timpul căsătoriei au fost partajate în proprietate personală și exclusivă în număr total de xxxx acțiuni pentru Vladimir Filat și în număr de xxxx acțiuni pentru Nadejda Filat (Sanda Diviricean) (f. d. 122-125, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Ministerul Finanțelor, a fost admis apelul declarat de către reprezentantul Sandei Diviricean, avocatul Iulian Iorga, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care au fost partajate bunurile proprietate comună în devălmășie a Sandei Diviricean și a lui Vladimir Filat și, anume, a fost atribuită Sandei Diviricean în proprietate 1.0 cotă-parte din bunurile imobile situate în xxxx, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxx (teren), xxxx (casă de locuit), xxxx (garaj) și xxxx (garaj cu beci). A fost anulat sechestru aplicat prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din cadrul Procuraturii Anticorupție, autorizat prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău nr. 11-3890/15 din 20 octombrie 2015, asupra bunurilor imobile situate în xxxx, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxx (teren), xxxx (casă de locuit), xxxx (garaj) și xxxxx(garaj cu beci). În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, Sanda Diviricean a solicitat expres partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie prin atribuirea în beneficiul său a 1.0 cotă-parte, iar Vladimir Filat a recunoscut integral această cerință.

De asemenea, instanța de apel a mai reținut că, după desfacerea căsătoriei, copiii părților în litigiu, YYYY și XXXX, care erau minori la momentul desfacerii căsătoriei, au rămas în grija Sandei Diviricean, precum și că părțile în litigiu au avut o înțelegere de partaj, conform căreia bunurile imobile enunțate urmau a fi transmise

Sandei Diviricean în întregime. Astfel, împărțirea bunurilor imobile enunțate în modul solicitat de către Sanda Diviricean este justificată nu doar de necesitatea executării înțelegerii de partaj avute de către părți în privința acestor bunuri, dar și de necesitatea asigurării intereselor copiilor, care sunt supuși riscului de a fi lipsiți de locuință, precum și de necesitatea asigurării intereselor apelantei, în grija căreia au rămas copiii după desfacerea căsătoriei.

La data de 16 noiembrie 2017, Ministerul Finanțelor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii ca neîntemeiată și ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, deoarece instanțele judecătorești au încălcat normele de drept material și procedural.

Consideră că, la emiterea deciziei, instanța de apel în mod neîntemeiat nu a reținut argumentele Ministerului Finanțelor privind netemeinicia hotărârii primei instanțe.

Menționează că, din materiale dosarului rezultă că, căsătoria între Sanda Diviricean și Vladimir Filat a fost desfăcută la data de 23 iulie 2012, iar la data de 25 mai 2016, peste 03 ani și 10 luni de la desfacerea căsătoriei, Sanda Diviricean a depus prezenta cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Filat.

Susține că, conform art. 25 alin. (8) din Codul familiei, pentru împărțirea bunurilor proprietate în devălmășie a soților a căror căsătorie a fost desfăcută, se stabilește un termen de prescripție de 3 ani.

Afirmă că, prin prisma circumstanțelor relatate și a temeiului de drept invocat, se atestă că acțiunea a fost depusă cu încălcarea termenului de 3 ani stabilit de lege, fapt ce presupune respingerea pretenției la solicitarea persoanei, în favoarea căreia a curs prescripția.

Relevă că, pretinsa înțelegere de partajare a bunurilor imobile între Sanda Diviricean și Vladimir Filat, la desfacerea căsătoriei, nu produce efecte juridice, deoarece nu are forma prevăzută de lege. Dimpotrivă, aceasta intervine în probarea faptului că, părțile în litigiu cunoșteau situația juridică a bunurilor imobile, acest aspect având importanță la calcularea termenului de prescripție la depunerea acțiunii.

Invocă că, conform copiei extrasului de pe actul de căsătorie, căsătoria între Vladimir Filat și Sanda Diviricean a fost înregistrată la OSC Chișinău la data de 11 ianuarie 1992.

Mai invocă că, conform contractului de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006, Vasile Filat și Maria Filat, în calitate de donatori, au donat lui Vladimir Filat bunurile imobile situate în xxxx, contractul de donație fiind înregistrat la OCT Chișinău la data de 02 octombrie 2006.

Declară că, în contextual art. art. 827 alin. (1) și 321 alin. (2) din Codul civil și art. art. 4 și 5 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 și având în vedere că, bunurile obiect al litigiului constituie, de fapt,

proprietatea personală a lui Vladimir Filat în temeiul contractului de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006, fiind înregistrat în modul stabilit de lege dreptul de proprietate al acestuia în Registrul bunurilor imobile, instanța în mod neîntemeiat a declarat nul acest contract.

Menționează că, instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe privind declararea nulității contractului de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006, în baza art.221 alin. (2) din Codul civil, fără a face trimitere la existența actului juridic ascuns și expunerea asupra faptului dacă acesta întrunește condițiile de valabilitate pentru a fi recunoscut prin hotărâre judecătorească.

Susține că, în ceea ce privesc cererile de recunoaștere a acțiunii depuse de Vladimir Filat, Vasile Filat și Maria Filat, acestea nu pot fi reținute în calitate de probe și nu pot produce careva efecte juridice în condițiile în care anterior, în cadrul aceluiasi proces, prin încheierea instanței din 16 noiembrie 2016, în temeiul art. 60 CPC, s-a dispus respingerea cererii de confirmare a tranzacției de împăcare și încetarea procesului, deoarece aceasta contravine legii.

Afirmă că, aprecierea critică de către prima instanță a cererii de confirmare a tranzacției de împăcare și încetarea procesului este determinată și de faptul că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, pe lângă recunoașterea vinovăției lui Vladimir Filat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) și b) și art. 326 alin. (3) lit. a) din Codul penal și aplicarea unei pedepse privative de libertate cu executare, s-a dispus și aplicarea măsurii de siguranță sub formă de confiscare specială față de bunurile imobile și cotele sociale puse sub sechestru, care aparțin lui Vladimir Filat cu drept de proprietate. Prin urmare, admiterea cererilor de recunoaștere a acțiunii are ca efect, de fapt, imposibilitatea de executare integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016.

Relevă că, instanțele judecătorești, declarând nul contractul de donație, nu au aplicat efectele nulității prevăzute la art. 219 din Codul civil.

Invocă că, instanța în mod neîntemeiat s-a expus asupra partajării acțiunilor deținute în cadrul xxxx, în condițiile în care la materialele cauzei nu a fost prezentat un extras din Registrul de stat din România privind numărul total de acțiuni deținut de Sanda Diviricean și Vladimir Filat în societatea pe acțiuni, precum și actul juridic de dobândire.

Consideră că, instanța de apel în mod neîntemeiat nu a reținut că, la examinarea cauzei, prima instanță avea obligația de a atrage în proces Procuratura Anticorupție, deoarece la solicitarea acesteia a fost aplicat sechestru asupra bunurilor imobile în litigiu, în vederea executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016.

De asemenea, consideră că, în condițiile în care Sanda Diviricean a solicitat și declararea nulității contractului de donație nr. 1705 din 22 septembrie 2006, pe motiv de simulare, instanța de apel în mod neîntemeiat nu a reținut obiecțiile Ministerului Finanțelor privind necesitatea de atragere în proces în calitate de intervenient accesoriu a notarului, care a aplicat girul de autenticitate și legalitate pe actul juridic declarat nul prin hotărâre.

Prin referința depusă la data de 05 februarie 2018 reprezentanții Sandei Diviricean, avocații Ion Popa și Iulian Iorga au solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la data de 10 noiembrie 2017, iar la data de 16 noiembrie 2017, recurentul a depus cerere de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ministerul Finanțelor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ministerul Finanțelor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Ministerului Finanțelor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Ministerului Finanțelor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic